

РЕШЕНИЕ

№ 613

гр. Варна , 25.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ в публично заседание на втори ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Ивелина М. Събева
Членове: Константин Д. Иванов
Мая Недкова

при участието на секретаря Петя П. Петрова
като разгледа докладваното от Ивелина М. Събева Въззивно гражданско дело № 20203100501742 по описа за 2020 година

Производството е по въззивна жалба на А. Б. Г., предявена от пълномощник- адвокат Д.Е., срещу решение № 53/ 11.03.2020г. постановено по гр.д.№ 1238/ 2019г. на Районен съд-Девня, с което са отхвърлени предявените искове от А.Г. против З. И. Й., с правно основание чл.439 ГПК, за приемане за установено в отношенията между страните, че ищецът **не** дължи на ответника сумата **7419лв.** по влязла в сила присъда по нохд 453/ 2017г. на РС-Девня, за събирането на която е образувано изп.д.№ 782 по описа за 2019г. на ЧСИ Д.П.Я., поради погасяване на вземането чрез извършено прихващане с вземане на „Братя Беневи“ ЕООД, против „ИДНА-48“ ЕООД, по фактура № 417/ 14.09.2010г.; - **не** дължи на ответника сумата **91.41лв.**- лихва върху сумата 7419лв., за периода от 21.05.2019г.-04.07.2019г.; като прекратява производството по иска с правно основание чл. 439 ГПК за сумата 6558.37лв. – лихва за забава върху главницата от 7419лв.,за периода 20.09.2010г.-20.05.2019г. На основание чл. 78, ал.3 ГПК са присъдени съдебни разноски.

Счита решението за неправилно и незаконосъобразно. Оспорва изводите за редовното му уведомяване за сключения договор за цесия, тъй като уведомлението не е връчено редовно и той не е известен за прехвърлянето до датата на връчване на съобщението за принудително изпълнение на 06.08.2019г. по изп.д.№ 782/2019г. Твърди, че „Идна- 48“ ЕООД е уведомена, че дългът на „Братя Баневи“ ЕООД е намален със сумата по фактура № 417/ 14.09.2019г.,и не е направило възражение на основание чл.105 от ЗЗД. Възражението е направено от трето лице, различно от правоимащия кредитор, и неправилно е съобразено от съда като валидно. Независимо от смяната на страните в правоотношението вземането и задължението са идентични, и няма пречка да се извърши прихващане на две насрещни престации. В подкрепа на това становище са цитирани решения на АС-Бургас и ВКС. По възражението за изтекла погасителна давност на вземането за законна лихва счита, че при

начална дата на задължението- 20.09.2010г., е погасено по давност и направеното възражение в производството по чл. 439 ГПК е основателно. Искането е за отмяна на постановеното решение и уважаване на искиви претенции. Претендира съдебни разноски .

Въззиваемата страна-З. И. Й., чрез адвокат Е.С., изразява становище за неоснователност на жалбата с конкретни доводи, съответно :по т.1- за надлежно връчване на съобщението за сключения договор за цесия, на основание чл.46, ал.2 предл.второ ГПК , по т.2- за условията при които се погасява вземането на „Идна 48“ ЕООД към ищеца с евентуално прихващане по „спогодбата му“ с „Братя Беневи“ ЕООД , на основание чл. 105 ЗЗД, противно на тълкуването на жалбоподателя, че липсата на възражение следва да се приема за като изразено съгласие; по т.3 – за това, че са налице две отделни вземания с различни основания и различни страни, т.е. при липсата на идентичност относно активен и пасивен субект на компенсация и за правопораждащите вземанията факти, поради което направеното в изпълнителното производство прихващане е невалидно. Моли решението да бъде потвърдено, като се присъдят направените по делото съдебни разноски.

С **частна жалба** от А. Б. Г., чрез адвокат Д.Е., е обжалвано решението/ в посочената част представляващо определение/, с което е прекратено производството по предявения иск с правно основание чл. 439 ГПК , за приемане за установено в отношенията между страните ,че ищецът не дължи на ответника сумата 6558.37лв.- лихва върху сумата 7 419лв., по влязла в сила присъдена по НОХД № 453/2017г. на РС-Девня,за периода 20.09.2010г.-20.05.2019г. Изложени са доводи за неправилност и незаконосъобразност.

В законния срок е депозиран отговор от З.Й., чрез адвокат С..

Съдът, съобразно становищата на страните и доказателствата към делото, на основание чл. 269 ГПК и чл. 235 ГПК, констатира:

Съдебното производство е по предявен **иск** от А. Б. Г. срещу З. И. Й., с правно основание **чл.439 ГПК**, за приемане за установено, че ищецът не дължи на ответника сумата **7419лв.**, по влязла в сила присъда по **нохд № 453/ 2017г. на РС-Девня**, за събирането на която е образувано изп.д.№ 782/ 2019г. по описа на ЧСИ Д.П.-Я., и сумата **6649.78лв.** – лихва върху главницата за периода от 20.09.2010г.-04.07.2019г.

Основава се на следните твърдения:

- изп.дело № 219/ 2015г. по описа на ЧСИ С.Д. е образувано с участието на „Братя Беневи“ЕООД, представлявано от М.Р.Д., като вискател, и „Идна-48“ ЕООД , представлявано от Т.И.Т.- длъжник; - присъдената сума от 7419лв. е стойност на фактура № 417/ 14.09.2010г. и представлява част от вземането по изпълнителен лист. Оспорва това задължение, поради извършено прихващане на вземането по фактура № 417/ 14.09.2010г. , съгласно сключена спогодба от 03.06.2019г., срещу намаляване на дълга по изпълнителното дело със задължението на ищеца към „Идна-48“ ЕООД. Изявление за прихващане е направено от от „Братя Беневи“ ЕООД пред ЧСИ, за сумата 7419лв., връчено на 27.06.2019г. На 06.08.2019г. е получена покана за доброволно изпълнение по изп.д.№ 782/ 2019г., по описа на ЧСИ Д.П.-Я. за вземането по нохд № 453/ 2017г. ДРС, с вискател „Идна-48“ ЕООД. На 06.08.2019г. е връчена призовка за принудително изпълнение с вискател З. И. Й., въз основа на договор за цесия от 21.06.2019г.

- направено е възражение за погасяване по давност на претендираната законна лихва от 6649.78лв. върху главницата от 7419лв., за периода 20.09.2010г.- 04.07.2019г.

Ответникът – З. И. Й., чрез пълномощник, оспорва предявените искиве изцяло по основание и размер. Оспорва твърденията на ищеца за погасяване на задължението от 7419лв., поради извършено прихващане, на основание чл.103 ЗЗД и чл.104, ал. 2 ЗЗД. Счита спогодбата с „Братя Беневи“ ЕООД за нищожна, поради противоречие със закона ,

изразяващо се в липсата на съгласие от страна на кредитора- „Идна -48“ ЕООД за прихващане на двете вземания , и нищожна, поради заобикаляне на закона и в противоречие с добрите нрави. Също така посочва, че общия размер на дълга по изп.д.№219/ 2015г. по описа на ЧСИ С.Д. , надхвърля размера на вземането на вискателя „Братя Беневи“ ЕООД ,предвид участието на НАП като присъединен вискател с право на предпочитително удовлетворение съгласно чл.136, т.6 ЗЗД. По изложените съображения счита, че целта на т.н.“спогодба“ между ищеца и третото лице –„Братя Беневи“ЕООД е паричните средства за останат в патримониума на длъжника. Няма частична идентичност между вземането , произтичащо от влязла в сила присъда по нохд 453/ 2017г. на РС-Девня, с вземането по изпълнителен лист, издаден по гр.д.№ 3332/ 2012г. на РС-Добрич.

Въз основа на ИЛ № 106/ 17.06.2019г. А.Б. е осъден да заплати на ощетеното дружество- „Идна-48“ ЕООД , сумата 7419лв., със законната лихва от 20.09.2010г. На 20.06.2019г. по молба на дружеството е образувано изп.дело № 782/ 2019г. по описа на ЧСИ Д.Я. На 21.06.2019г. е сключен договор за продажба на вземане между “Идна 48“ ЕООД– цедент, и З. И. Й.- цесионер, за всички вземания от длъжника , произтичащи от влязлата в сила присъда / главница в размер на 7419лв., лихви- 6620.93лв., изтекли до датата на договора, заплатените от дружеството такси и разноски в изпълнителното производство. На длъжника е връчено уведомление по чл.99, ал. 3 от ЗЗД , на 24.06.2019г. По искане на ответника е конституиран като вискател на мястото на първоначалния кредитор „Идна-48“ ЕООД . Оспорва като неоснователни и възраженията за изтекла погасителна давност относно сумата 6649.78лв.- начислена законна лихва върху главницата от 7419лв., за периода 20.09.2010г.- 04.07.2019г. , на основание чл.117, ал.2 ЗЗД и чл.120 ЗЗД, предвид, че възражение за погасяване на вземането по давност не е направено в наказателното производство след предявяване на гражданския иск, и при въззивното обжалване на присъдата. За първи път възражение за погасителна давност е направено с молба вх.№ 6810/ 03.06.2019г. по изп.д.№ 2019/ 2015г.

Относно фактите, установени с писмени доказателства:

С решение № 113/ 21.05.2019г. по внохд № 122/ 2019г. ВОС е потвърдена присъда на девненския районен съд по нохд № 453/ 2017г., относно присъдената сума в размер на 7419лв.- обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат на деяние по чл. 206, ал.1 вр.чл.26 от НК, със законната лихва от датата на последното увреждане- 20.09.2010г., дължими от А. Б. Г. на ощетеното ю.л. „ Идна-48“ ЕООД.

Производството по изп.дело № 20197110400782 е образувано на 20.06.2019г. с постановление ЧСИ Д.П.-Я., рег.№ 711, от 20.06.2020г., по искане на „Идна 48“ ЕООД и ИЛ за размерът на дълга :- главница в размер на 7419лв., законна лихва в размер на 6620.93лв., изчислена за периода 20.09.2010г./ дата на увреждането/ - 20.06.2019г. С молба вх.№ 16809/ 24.06.2019г. „Идна 48“ ЕООД уведомява ЧСИ за сключения между дружеството и З. И. Й. договор за продажба на вземане/ договор за цесия/, в размер на вземането по издадения ИЛ срещу А. Б. Г.. С постановление на ЧСИ от 16.07.2019г. цесионерът е конституиран като вискател , на основание чл.429 ГПК, и като присъединен като вискател по изпълнителното производство ТД НАП , на основание чл. 458 ГПК за сумата 24 818.34лв.

Насрочен е опис и оценка на възбранения имот собственост на А.Г..

Длъжникът е уведомен за изпълнителното производство с покана за доброволно изпълнение, връчена лично на 06.08.2019г., едновременно с призовката за принудително изпълнение- насрочен опис и оценка на 02.09.2019г.

Съгласно подписана спогодба на 03.06.2019г., между „Братя Беневи“ ЕООД и А. Б. Г., дружеството ще извърши прихващане на част от вземането по изпълнителен лист по ч.гр.д.№ 3332/ 2012г. РС-Добрич, въз основа на който е образувано изп.д.№ 219/ 2015г. ЧСИ С.Д., което включва стойността на фактура № 417/ 14.09.2010г., последната дължима от А.

Б. Г. на „Идна- 48“ ЕООД по влязла в сила присъда по нохд № 453/ 2017г.

На 20.08.2019г., въз основа на издадена обезпечителна заповед по предявения иск от А. Б. Г. срещу З. И. Й. с правно основание чл.439, ал.1 ГПК, е постановено спиране на изпълнителното дело за вземанията по ИЛ от 17.02.2019г., издаден по влязла в сила присъда по нохд № 453/ 2017г. ДРС.

С договор за цесия, сключен на 21.06.2019г. между цедента „ИДНА 48“ ЕООД и цесионера З. И. Й., са прехвърлени вземания в общ размер 14 966.93лв., от които: главница 7419лв., законна лихва 6620.93,лв. за период 20.09.2010г.- 20.06.2019г.; разноски по изпълнителното производство-840лв., начислени такси и разноски по ТТР към ЗЧСИ – 87лв.

Уведомление по чл.99, ал.3 ЗЗД от „ИДНА- 48“ ЕООД до А. Б. Г. с нотариална заверка на подписа, е връчено на 24.06.2019г. срещу разписка на домоуправител на ЕС, със задължението да го предаде.

По делото са представени-копие на фактура № 0000000417/ 14.09.2010г. с издадел „Братя Беневи“ ЕООД и получател „Идна 48“ ЕООД , за сумата 7418.47лв.с начислен ДДС; копие на ИЛ по ч.гр.д.№ 3332/ 2012г. РС-Добрич, за сумите дължими от „Идна- 48“ ЕООД на кредитора „Братя Беневи“ ЕООД – главница, мораторна лихва и съдебни разноски.

Представени са доказателства за предмета на изп.дело № 219/ 2015г. по описа на ЧСИ С.К.-Д., рег.№ 718, район на действие-Варна, образувано по издадена изпълнителен лист на основание чл.416 ГПК, съобразно издадена заповед по ч.гр.д.№ 3332/2012г. на РС-Добрич,и влязло в сила решение по гр.№ 3927/ 2012г. на РС-Добрич , за дължимите суми от „ИДНА 48“ ЕООД на кредитора „Братя Беневи „ ЕООД в размер, както следва: - 11914.49лв.- главница; 2081.22лв.-лихва за забава върху главницата, начислена за период от 15.09.2010г. до 25.07.2012г. , сбор от определената върху всяко задължение по фактура № 0...417/ 14.09.2010г. , фактура № 0.465/ 13.12.2010г., фактура № 0.463/ 13.12.2010г., фактура № 0..514/ 19.04.2011г., фактура № 0..519/ 30.04.2011г.; 1279.92лв. – съдебни разноски, както и за вземанията по изпълнителен лист от 22.12.2014г. в размер на 279.92лв. –държавна такса, 80.00лв.- хонорар вещо лице, представляващи разноски по гр.д.№ 3927/ 2012г. РС-Добрич, и 500лв.- разноски за касационно производство.

В хода на изпълнителното производство от вискателя „Братя Беневи“ ЕООД е направено искане за преизчисляване размера на дълга , без задължението по фактура № 417/ 14.09.2010г. в размер на 7419лв., като се съобрази изявлението за прихващане на дружеството до „ИДНА 48“ ЕООД , и възражението за изтекла погасителна давност на А. Б. Г., представено с вх.№ 6810/ 03.06.2019г. по изп.д.№ 219/ 2015г.

Разглеждащият състав, съобразно установените факти и обстоятелства, приема предявените иски за допустими и по същество неоснователни, по следните съображения :

А.Г.- длъжник по изп.д.№ 782/ 2019г. по описа на ЧСИ Д.П.-Я., е упражнил правото си на защита чрез иск с правно основание чл.439, ал. 2 вр. чл. 124, ал.1 ГПК, за установяване на отношенията с кредитора „Идна 48“ ЕООД , че част от вземането в размер на присъдената главница и лихва, е недължимо.

Пасивно легитимирана страна е конституирания вискател З.Й.-частен правопреемник по силата на сключения договор за цесия с кредитора „ИДНА 48“ ЕООД, на основание чл. 429, ал.1 ГПК.

1.Възражение за прихващане е направено от кредитора „Братя Беневи“ ЕООД към длъжника „Идна 48“ ЕООД- страни в производството по изп.дело № 219/ 2015г. Основава се на споразумението с А.Г.- длъжник по изп.д.№ 782/ 2019г., за част от вземането на кредитора „Идна 48“ ЕООД .

Съобразно посочените обстоятелства необосновано се твърди, че едностранно отправеното изявление за прихващане с насречно задължение на „Идна 48“ ЕООД към „Братя Беневи“ ЕООД -предмет на друго изпълнително дело, на основание чл.104,ал.1 във вр. чл.103, ал.1 от ЗЗД, погасява задължение на длъжника А.Г. към „Идна 48“ ЕООД. Липсва задължително условие за възникване на компенсацията- насрещни задължения между два правни субекти, като всеки от тях е кредитор по едното вземане и длъжник по другото вземане, т.е. когато две лица си дължат взаимно според разпоредбата на чл.103, ал.1 ЗЗД и страните по двете правоотношение са идентични. По правило, правото на компенсация принадлежи на титуляра на съответното вземане и не може да се упражнява от трето лице.

В разглеждания случай **н** е са осъществени изискуемите предпоставки за компенсация. От всички обсъдени данни следва, че „Братя Беневи„ЕООД не е длъжник на „Идна 48“ ЕООД и двете дружества не са страни в правоотношения, от които произлизат „ насрещни задължения „ по смисъла на чл.103, ал.1 ЗЗД, поради което компенсация с чужд дълг не може да се извърши. Изявлението за прихващане на „Братя Беневи„ ЕООД към длъжника „Идна 48“ ЕООД, е за част от главницата по изп.д.№ 219/ 2015г., срещу присъдена на „Идна-48“ ЕООД и дължима от А.Г. по изп.д.№ 782/ 2019г., която представлява задължение по фактура №0...417/ 14.09.2010г., издадена в полза на „Братя Беневи“ ЕООД. Поради различията в правните субекти и правоотношенията, от които възникват претендираните вземания, изявлението не може да породи компенсационните последици- погасяване на две насрещни задължения до размер на по-малкото от тях.

По изложените съображения искът за установяване недължимост на сумата 7419лв., поради извършено прихващане, е неоснователен и недоказан.

2.Относно второто вземане- за начислена законна лихва върху главницата от 7419лв., възраженията на ищеца са неоснователни.

В процеса по нохд № 453/ 2017г.ДРС, приключил с влязла в сила присъда, е приет за разглеждане граждански иск от ошетеното юридическо лице- „Идна -48“ ЕООД, за присъдените суми – 7419лв., обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат на извършено престъпление по чл.206, ал.1 вр. чл.26, ал.1 НК, със законната лихва върху главницата от датата на последното увреждане- 20.09.2010г. до окончателното изплащане. Предявеният на 18.01.2018г. иск прекъсва давността, на основание чл.116 б. „б“ ЗЗД.

Съобразно мотивите към т.2 на ТР №5 от05.04.2006г.на ВКС по т.д.№ 5/ 2005г. , ОСГК и ОСТК, предявеният от пострадалия граждански иск в наказателно производство инициира съдебен процес относно вземането му **и това** обстоятелство е основание за спиране на погасителната давност. Вземането за лихви е установено със съдебен акт-присъда. На основание чл.117, ал. 2 ЗЗД срокът на новата давност е петгодишен, считано от влизане в сила на присъденото по гражданския иск- 21.05.2019г.,дата на постановеното въззивното решение .

Възражение за изтекла погасителна давност по отношение на законната лихва от 6649.78лв. върху сумата 7419лв., начислена за периода от 20.09.2010г. до 04.07.2019г., е обективизирано в спогодбата с „Братя Беневи“ ЕООД, подписана на 03.06.2019г. , и в изявление на дружеството до „Идна 48“ ЕООД, връчено на 27.06.2019г., които са представени за първи път в изпълнителното производство.

Становището за начало на погасителния давностен срок от 20.09.2010г., на основание чл.114, ал.3 ЗЗД, е неправилно. На основание чл. 439, ал.2 ГПК влязлата в сила присъда по гражданския иск преклудира за ищеца възможността да оспорва вземането, основано на факти и обстоятелства , които е могъл да заяви в производството по което е издадено изпълнителното основание. Предпоставка за допустимостта на това производство са факти настъпили след приключване на съдебното дирене, въз основа на които длъжникът може да

оспори изпълняемото право, които не са преклудирани от силата на пресъдено нещо на постановеното по гражданския иск.

По отношение на възражението за погасяване на вземането по давност е налице преклузия с влизане на присъдата в сила, поради което искът относно сумата 6558.37лв., и за периода от 20.09.2010г. до 20.05.2019г., е недопустим и производството на това основание следва да бъде частично прекратено. В останалата част - за сумата 91.41лв., е неоснователен и следва да бъде отхвърлен, поради изминалия кратък срок след влизане в сила на присъдата по гражданския иск до предявяването на иска.

Съобразно горните заключения решението следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно в частите, в които са отхвърлени предявените искове, на основание ч. 439 ГПК.

Поради неоснователност на искането за отмяна на съдебния акт в прекратителната част, която има характер на определение, частната жалба следва да бъде оставена уважение. Определението подлежи на обжалване по реда и в срока предвиден в чл. 274 ГПК.

На основание чл. 78, ал.3 ГПК в полза на въззиваемата страна следва да се присъдят направените в това производство разноси в размер на 700лв.- внесено адвокатско възнаграждение, съобразно представените доказателства.

С изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 53/ 11.03.2020г. постановено по гр.д.№ 1238/ 2019г. на Районен съд- Девня, с което са отхвърлени предявените искове от А. Б. Г., ЕГН- *****, против З. И. Й., ЕГН-*****, с правно основание чл.439 ГПК, за приемане за установено в отношенията между страните, че ищецът **не** дължи на ответника сумата **7419лв.** по влязла в сила присъда по нохд 453/ 2017г. на РС-Девня, за събирането на която е образувано изп.д.№ 782 / 2019г. по описа ЧСИ Д.П.Я., поради погасяване на вземането чрез извършено прихващане с вземане на „Братя Беневи“ ЕООД към „ИДНА-48“ ЕООД, по фактура № 417/ 14.09.2010г., **и не** дължи на ответника сумата **91.41лв.-** лихва върху сумата 7419лв., за периода от 21.05.2019г.-04.07.2019г., поради погасяване на вземането по давност.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на А. Б. Г. срещу решение № 53/ 11.03.2020г., представляващо в посочената част определение, с което е прекратено производството по иска с правно основание чл. 439 ГПК, за приемане за установено в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответника сумата 6558.37лв.- начислена лихва върху сумата 7 419лв. за периода 20.09.2010г.- 20.05.2019г., по влязла в сила присъдена по НОХД № 453/2017г. на РС-Девня.

ОСЪЖДА А. Б. Г., ЕГН- *****, да заплати на З. И. Й., ЕГН- *****, сумата **700лв./** седемстотин лева/- съдебни разноси, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщението до страните.

В частта на постановеното определение подлежи на обжалване с частна жалба пред ВКС на РБ в едноседмичен срок от съобщението.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____